

Tweede Kamer der Staten-Generaal

Via internet ingediend <https://www.internetconsultatie.nl/terugvorderingbijstand>

Betreft: Reactie KBvG op de internetconsultatie Initiatiefwet vergroten beslissingsruimte gemeenten bij terugvordering bijstand

Ons Kenmerk: 20210330

Den Haag, 30 maart 2021

Geachte mevrouw, heer,

De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) heeft met belangstelling kennis genomen van het Initiatiefwetsvoorstel 'vergroten beslissingsruimte gemeenten bij terugvordering bijstand' en stellen het op prijs dat wij in de gelegenheid worden gesteld om onze mening daarover kenbaar te maken.

Inleiding:

De KBvG is van mening dat met de Initiatiefwet vergroten beslissingsruimte gemeenten bij terugvordering bijstand een waardevolle mogelijkheid voor gemeenten om maatwerk te leveren ten aanzien van (de kosten van) de terugvordering van verstrekte bijstand.

In het Initiatief wetsvoorstel wordt onder meer voorgesteld om in artikel 60 van de Participatiewet het derde lid te laten vervallen. Het valt echter op dat ten aanzien van het huidige artikel 60 lid 6 van de Participatiewet geen nadere voorstellen zijn gedaan. Mede gezien de in het kader van dit initiatiefwetsvoorstel geuite intentie om schrijnende situaties te voorkomen ten aanzien van het terugvorderingsbeleid, zou dit laatste een welkome toevoeging zijn volgens de KBvG.

Artikel 60 lid 6 Participatiewet:

Artikel 60 lid 6 van de Participatiewet luidt thans:

'Zolang de belanghebbende de verplichtingen, bedoeld in het eerste lid en de artikelen 18a, achtste lid, en 47g, achtste lid, niet of niet behoorlijk nakomt:

a. is het college, in afwijking van artikel 4:93, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, bevoegd tot verrekening voor zover beslag op de vordering van de schuldeiser nietig zou zijn;

b. geldt de beslagvrije voet, bedoeld in de artikelen 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, in afwijking van artikel 4:116 van de Algemene wet bestuursrecht, niet bij invordering van kosten van bijstand en de bestuurlijke boete bij dwangbevel.'

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

De KBvG is van mening dat ook dit lid niet langer in stand kan blijven. Hiermee wordt immers een niet te rechtvaardigen inbreuk gemaakt op de beslagvrijevoetregeling

Beslagvrijevoetregeling:

Per 1 januari 2021 is de Wet vereenvoudiging beslagvrijevoet in werking getreden. Het doel van deze wet is om, beter dan voorheen, te garanderen dat een schuldenaar te allen tijde (bij zowel beslag als verrekening) in staat blijft om in zijn minimale levensbehoeften te kunnen blijven voldoen. Hiertoe is een uitgebreid juridisch kader tot stand gekomen en zijn verschillende 'rekentools' gerealiseerd die het mogelijk maken om feitelijk uitvoering te kunnen geven aan het waarborgen van het bestaansminimum.

Gezien vanuit de gedachte dat de beslagvrije voet een bestaansminimum moet garanderen, is het moeilijk voorstelbaar wanneer artikel 60 lid 6 van de Participatiewet in stand blijft. Het betreffende lid biedt immers de ruimte om de beslagvrije voetregeling geheel ter zijde te schuiven wanneer de in de aanhef van het betreffende artikel genoemde verplichtingen niet worden nagekomen door een belanghebbende.

Het voornoemde huidige zesde lid behelst feitelijk een sanctie op het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichtingen tot het verstrekken van inlichtingen zoals die in de artikelen 18a lid 8 en 47g lid 8 van de Participatiewet zijn genoemd. Hoewel de KBvG uiteraard van mening is dat (wettelijke) verplichtingen nagekomen dienen te worden en dat sanctionering op zijn plaats kan zijn wanneer dit niet of niet behoorlijk gebeurt, acht de KBvG het niet verdedigbaar dat dit leidt tot het bewust wegnemen van zelfs de minimale levensbehoeften van een belanghebbende.

De KBvG is uiteraard ten zeerste bereid om, indien gewenst, een nadere toelichting te geven.

Hoogachtend,

Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders

Mr. O.M. Jans, bestuurslid